

Brussel·les, precursora del 'lobby' valencià en la CE

Podria confondre's perfectament amb qualsevol jove professional belga, però és de Llocnou de Sant Jeroni, un dels pobles més petits de la Safor, a les comarques centrals valencianes. Carolina Garcia Mahiques ha passat un terç de la seua vida a Brussel·les i des de l'octubre de 1992 dirigeix l'Oficina de la Comunitat Valenciana a Brussel·les. És llicenciada en ciències empresarials, bona coneixedora d'un entramat en què es mouen 15.000 eurofuncionaris, es mostra convençuda en aquesta entrevista a EL TEMPS de la necessitat de consolidar un *lobby*, un grup de pressió, que defense els interessos valencians a Brussel·les. L'Oficina que dirigeix és el primer pas per a crear aquest *lobby* valencià.

—Han passat ja cinc anys des de la creació de l'Oficina de la Comunitat Valenciana a Brussel·les. Quin balanç fa del primer lustre de l'ambaixada dels valencians a la capital europea?

—El balanç és positiu, molt positiu, per diverses raons. És impossible pensar que la Comunitat Valenciana no tinga un suport a Brussel·les, que és on es prenen moltes decisions que ens afecten. Diguem que és positiu en el sentit que cada any és major el nombre d'entitats de tot tipus i particulars que vénen a demanar-nos assessorament i ajuda o a consultar-nos normes comunitàries amb problemes d'interpretació.

Encara que no som un centre de documentació europea, donem tota classe d'informació sobre qualsevol actuació perquè es pugua fer el millor possible.

Sovint, també hem transmès les preocupacions d'algun sector valencià, en concret quan hi ha algun problema, perquè es pugua rectificar a temps. Som els encarregats de transmetre a les autoritats europees informació sobre València, que té aspectes de vegades completament desconeguts per als funcionaris de Brussel·les.

—Quina classe de sol·licituds ha d'atendre normalment l'oficina?

—L'oficina funciona de la següent manera. L'han creada quatre institucions va-

Carolina Garcia, cap de l'Oficina de la Comunitat Valenciana a Brussel·les.
 "Si bé no som un centre de documentació europea, donem tota classe d'informació sobre qualsevol actuació perquè es pugua fer el millor possible."

lencianes: la Generalitat, el Consell de Cambres de Comerç (Castelló, València, Alcoi, Alacant i Oriola), la Federació Valenciana de Caixes d'Estalvi i, com a membre del sector cítricol, el Comitè de Gestió de Cítrics, que enguany ha cedit la seua plaça a la interprofessional Intercitrus, fet que li ha donat una representació més àmplia al sector.

Nosaltres amb qui més treballem és amb les institucions membres. Tenim un coneixement profund d'aquestes institucions i hi ha un flux d'informació i un contacte continu. Per exemple, a la Presidència de la Generalitat hi ha un servei d'Assumptes Comunitaris que recorre a nosaltres quan necessita qualsevol cosa. Amb les cambres de comerç també tenim contacte, tot i que la gran majoria de la informació, l'enviem a "l'eurofinestreta" ubicada a València. Ells ens envien les empreses que volen una consulta que no han pogut resoldre allà. Si necessiten saber quina subvenció poden tenir, els acompanyem i els diem amb qui han de parlar, els assessorem i els donem suport en tot moment. Les inquietuds del món empresarial, les coneixem per mitjà de les cambres, fonamentalment, encara que també poden venir via Generalitat o via caixes d'estalvi.

A banda d'això, també poden recórrer directament a l'Oficina persones o entitats de manera puntual, i sovint ho han fet diversos ajuntaments, les diputacions, les universitats i moltes empreses. En el 1994 han sol·licitat la col·laboració de l'oficina 140 institucions o empreses valencianes.

—*Creu que des del País Valencià, per mitjà de l'oficina a Brussel·les, se li trau tot el suc a Europa?*

—Dir que se li trau tot el suc seria conformar-se, pensar que tenim tot el que volem. I no, crec que hem d'anar a més, sempre podria haver-hi una major participació de les empreses valencianes en projectes europeus, però això no és a les nostres mans. La iniciativa ha de ser de les empreses. I una cosa molt important, no sols s'ha de veure des del punt de vista de l'obtenció de finançament, hauria d'haver-hi més interès en el seguiment dels temes que es decidiran a Brussel·les, no conformar-se amb la informació, sinó participar en el procés de decisió i influir en qualsevol acte comunitari.

Les grans multinacionals es mouen bé a Brussel·les, i les empreses valencianes haurien d'imitar-les, fer més pressió i intentar participar per tal que es tinguen en compte els nostres interessos. Són les PIME les que haurien de preocupar-se per fer un

Carolina Garcia.

"Tothom ve a Europa a buscar diners i això no ho és tot."

lobby valencià, capaç de lluitar pel que ens afecta. L'Oficina Valenciana a Brussel·les s'encarrega de transmetre aquestes inquietuds i d'ajudar a defensar les nostres posicions. Tothom ve a Europa a buscar diners i això no ho és tot. Tan important com això és participar en la presa de decisions que ens han d'afectar en el futur.

—*Encara que no ho siga tot, tinc entès que l'oficina ha fet un seguiment del II Programa Operatiu, que té una importància capital per a captar recursos destinats a projectes valencians.*

—El paper que hem representat és de suport a la Conselleria d'Economia i Hisenda, que és qui ha fet el programa operatiu. Ens han demanat ajuda per a preparar-lo i ens han fet consultes, però la nostra intervenció més important ha estat demostrar que la Comunitat Valenciana complia els requisits per a mantenir-se com a regió objectiu número 1. Una vegada que ha estat resolt això i que el programa operatiu ja s'havia confeccionat, hem rebut consultes sobre les possibles vies de finançament i hem organitzat reunions de funcionaris de la Generalitat amb els funcionaris responsables del programa a Brussel·les.

—*Com intervé l'oficina a l'hora de canalitzar les ajudes del II Programa Operatiu?*

—És la Generalitat qui ho gestiona, nos-

altres no gestionem, assessorem sobre si hi ha cabuda aquí o en altre tipus de programes. A més a més, l'oficina és una infraestructura que està a la disposició de tots els agents econòmics i socials de la Comunitat Valenciana per a reunir-se en les nostres dependències. Serveix perfectament com a lloc físic de reunió a tir de pedra de la seu de la Comissió Europea. Nosaltres estem en el 227 de la Rue de la Loi i ells estan en el 200. Aquesta proximitat ens permet també organitzar visites d'estudiants de les universitats valencianes a les institucions comunitàries i tenir un lloc per a donar-los conferències.

—*En certa mesura el paper de la seua oficina és fer de guia pel laberint europeu. És realment tan laberíntica la burocràcia europea?*

—És laberíntica en el sentit que és molt gran, treballen en molts temes i molt específics i no sempre resulta senzill saber qui se n'ocupa exactament de la qüestió que busques. Moltes voltes quan ja has esbrinat qui s'ocupa, poden haver-te canviat el funcionari perquè hi ha una gran mobilitat de personal i de les mateixes estructures. Això t'obliga a estar molt present de tots els canvis i saber sempre almenys de quina direcció general depenen les persones que porten cada tema. Cal recordar que hi ha al voltant de 15.000 funcionaris de la CE a Brussel·les i Luxemburg i per força ha de resultar un poc laberíntic. Però, en canvi, l'accés a aquestes persones és molt fàcil.

—*I a la inversa, què fa l'oficina per a donar a conèixer el País Valencià a Brussel·les?*

—S'ha fet molt. Jo crec que no ens podem permetre el luxe de no estar presents on es prenen les decisions a Europa. Les relacions personals són molt importants i moltes vegades t'assabentes de coses que són importants per a la teua terra per mitjà d'un amic o d'una relació preestablerta o, fins i tot, en una conversa informal en un dels actes socials que s'organitzen. Evidentment, quan volen des de la Comunitat Europea una informació de València, vénen a nosaltres per a recaptar-la. També quan hi ha prevista una visita d'un comissari europeu a la Comunitat Valenciana, ens demanen informació.

I a l'inrevés, quan volen difondre un programa o explicar-ne la utilitat perquè pot afectar els valencians, ens criden perquè ho transmetem al nostre poble. L'any passat vam tenir unes seixanta consultes i sol·licituds d'informació des d'organismes comunitaris.